

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

iis, qui non noverunt Deum, & qui non obediunt Evangelio Domini nostri Jesu Christi, 2. Thell. 1. v. 8.

Inter nos ejusmodi ignorantie fratres reperiuntur, qui neque Christum, neque qui misit illum, norunt. Hi sunt semper discipuli, & nunquam ad agnitionem veritatis pervenientes, 2. Tim. 3. v. 7. sed manent ut equus & mulus, quibus non est intellectus, Psal. 32. v. 9. & quando quærantur de Christo, de SS. Trinitate, aut aliis fidei articulis, mera illis proverbia sunt, Joh. 16. v. 29. nihil horum intelligunt, & verbum absconditum est ab eis, Luc. 18. v. 34.

Olim cum Paulus Athenas perlustraret, videns cultus eorum divinos, invenit & aram, in qua scriptum erat *Θεὸς ἀγνώστῳ*, ignoto Deo, Act. 17. v. 23. hæc ara hodie tenus exstat in medio Christiano orbe: paucissimi agnoscunt Deum, & licet confiteantur, se nosse Deum, tamen factis negant, Tit. 1. v. 16. qualem illi aliquando excusationem habebunt de peccato suo?

Qui igitur nocet, noceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc: & qui justus est, justificetur adhuc, Apoc. 22. v. 11. die novissimo videbimus, quid intersit inter justum & impium: & inter servientem Deo, & non servientem ei, Mal. 3. vers. ult. Rom. 2. v. 7. 9.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fuit

I. *Ex Christi conformitate*, quæ nobis per crucem cum eo intercedit, hinc Servator: Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit.

Intueamur modò penitius curriculum vitæ Servatoris nostri, à nativitate usque ad beatam expirationem, & deprehendemus, nihil aliud quam perpetuam passionem & afflictionem fuisse. In stabulo nascebatur, mater in scæno jacebat, Filius in præsepio: Mox Herodes insidias vitæ ejus struit, ad quas effugiendas in Ægyptum se recipere cogitur, Matth. 2. v. 14. Reversus Nazarethæ in magna pauperie educatur, ut ipse conqueritur, Matth. 8. v. 20.

Sub initium Ministerii sui à Diabolo in eremo valdè tentatus est, Matth. 4. v. 2. non diu post conterranei ejus duxerunt illum, usque ad supercilium montis, supra quem civitas illorum erat ædificata, ut præcipitarent eum, Luc. 4. v. 29. Quoties Judæi ipsi insidiati sunt? quoties deliberarunt quomodo eum è medio tollerent? Donec tandem permissu Dei, eum ceu maleficum ceperunt, flagellarunt, spinis coronarunt, & tandem in crucem elevarunt & necarunt, ut pluribus ex historia passionis constat.

Quod si igitur propter Evangelicam veritatem in exilium acti, facultates vestras relinquere cogimini, cogitate quæso, quod & Servator vester ante vos odio habitus & propulsus sit, è Nazarethæ in Ægyptum, Matth. 2. v. 13. è Judæa in Galilæam, Joh. 4. v. 11. & sic ulterius.

Si blandis verbis lætamini ex corde hypocritico, scitote, ipsi idem accidisse, ubi à Juda osculo nefarie proditus est, Matth. 26. vers. 29. Si bona vestra rapiuntur, ut non vobis reliquum maneat, quo nuditatem operiatis, perpendite, quod & tunica

tonica fua & veftibus fpoliatus fit, Matth. 27. v. 27.

Quod fi ab amicis veftis derelinquimini, in mentem vobis revocate, quod & Chriftus à propriis difcipulis defertus fuerit, quin & qui edit panes ejus petiit eum calce, Pfal. 41. v. 10. Matth. 26. v. 23.

Pudeat ergò membrum deliciarum fub capite fpinis coronato, ut Bernhardus ait. Secutus eft olim armiger Jonathanem antecelforem, 1. Sam. 14. v. 4. Milites Abimelechum, Jud. 9. v. 48. & populus Johannem per torrentem, 1. Mac. 16. v. 6.

Quidni potius Chriftum fequeremur, qui eo fine nobis præceffit in perfecutione, & reliquit exemplum, ut fequamur veftigia ejus, 1. Petr. 2. v. 21. Hebr. 12. v. 2.

Urias Hethæus volebat ingredi domum fuam, ut comederet & biberet, & dormiret cum uxore fua, quia Dominus & Dux ejus Joab, & fervi Domini (fui fuper faciem terræ manebant, cum hoftibus dimicaturi, 2. Sam. 11. v. 11.

Nos omnes quoque milites fumus sanctæ Crucis, iccirco libenter communicemus paffionibus ejus, ut & in revelatione gloriæ ejus gaudeamus exultantes, 1. Petr. 4. verf. 13. Quod quidem ipfa neceffitas requirit: Qui non acceperit crucem fuam, & fequitur me, non eft me dignus, Matth. 10. verf. 30. Luc. 9. verf. 23. Quilibet proinde cum Elia dicat: Non melior fum, quam patres mei, 1. Reg. 19. v. 5. Si patremfamilias Beelzebub vocaverunt, quanto magis domesticos ejus? Matth. 10. verf. 24. Joh. 13. v. 16. Verùm egregia viciffitudo aliquando fequetur: Nam fi compatimur Chrifto, & con-

glorificabimur, Rom. 8. v. 17. 2. Tim. 2. v. 11. 12.

II. Ex divine electionis firmitate. Si de mundo fuiffetis, inquit Servator, mundus quod fuum erat, diligeret. Quia verò de mundo non eftis, fed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Hinc elucefcit, quod omnis ærumna & tribulatio, cui in hoc mundo fubjecti eße cogimur, infallibile indicium fit, quod nos Deus elegerit, & in filios & hæredes adoptaverit. Licet enim peregrinantium inftar in mundo erramus, attamen per Chriftum nobis mundus crucifixus eft, & nos mundo, Galat. 6. verf. 14. Tum & alius fpiritus in nobis habitat, 1. Corinth. 2. verf. 12. & doctrinam, cui nos adharemus, mundus non cognofcit, 1. Corinth. 1. verf. 21. ideoque nulla pax & concordia inter nos coli potest, Pfal. 94. v. 20.

Mundus diligit, quæ de mundo funt, & contra odio habet omnes, qui mundo fe conformare nolunt. Id admirantur, quod non concurrant fecum in eandem luxuriæ diffolutionem, 1. Petr. 4. verf. 4. Hinc vox Epicureorum: Circumveniamus justum, quoniam inutilis eft nobis, Sap. 2. v. 12. 16.

Quando igitur eò res redit, ut mundi, & omnium qui de mundo funt, odium & perfecutionem devorare cogaris, noli propterea animum defpondere, quia infallibile id indicium eft, te non de mundo eße, fed in ovile Chrifti pertinere. Nam, ut Ignatius: Chriftianus dum odio habetur à mundo, diligitur à Deo, & Paulus: Si adhuc hominibus placerem, Chrifti fervus non eßem, Gal. 1. v. 10.

Magnates atque Principes in more habent, ut ministros suos certo colore vestiant. Nos Christiani quoque peculiarem colorem habemus, qui est crux, Gal. 6. v. 7. quando igitur illa à Deo visitaris, collige hinc, te in numero ministrorum ejus esse. Quos enim mundus ut abortivos efficit, hos Christus, ut filios carissimos suscipit, dicente Cyrillo, Marth. 5. v. 11.

III. *Ex causa bonitate.* Sed hæc omnia, inquit Christus, facient vobis propter nomen meum. Magnum id est solatium. Si enim quis patiatui, non quasi homicida, aut fur, aut maleficus, aut curiosus alienarum rerum, sed ut Christianus, non est quod erubescat, glorificat quippe Deum in isto nomine, 1. Petr. 4. v. 15. 16.

Hinc omnes Sancti miseras suas æquo animo tolerarunt. Moses magis elegit affligi cum populo Dei, quam temporalem peccati habere jucunditatem, Heb. 11. v. 25.

Apostoli ibant gaudentes à conspectu Concilii, quoniam digni habiti essent, pro nomine Jesu contumeliam pati, Actor. 5. vers. 41.

Babylas Episcopus Antiochiæ, qui sub Imperatore Decio martyrio coronatus est, catenas quibus constrictus erat, tanti fecit, ut petierit, ne sibi demerentur, quo in hoc ornatu, coram tribunali Christi comparere possit.

Ita navate operam, Vos mei! ut integritati conscientiae studeatis, & non affliget vos, si fortè ob Evangelicam veritatem persecutionem pati oporteat.

Nam iustus sperat quoque in morte sua, Prov. 14. v. 32.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tres complectitur Regulas, ut sunt

I. *Caritatem fove.* Quis quæso est, qui hinc dicit? Hoc mando vobis, ut diligatis invicem. Non Assuerus, qui regnavit ab India usq; Æthiopiã, super centum viginti septem provincias, Esther 1. v. 1. aut alius terrenus Princeps: sed Dominus ipse de cælo, 1. Corinth. 15. v. 47. qui habet in vestimento & in femore suo scriptum nomen: Rex Regum & Dominus Dominantium, Apoc. 19. v. 16. cui Angeli & Archangeli, Dan. 7. vers. 10. in ignis, grandis, nix, fumus, spiritus procellarum, parere coguntur, Psal. 148. v. Quando magis nostrum erit, ut mandato ejus pie nos subjiciamus. Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Jesu, ad bona opera, quæ præparavit Deus, ut in illis ambulemus, Eph. 2. v. 10.

Christus est Magister noster, Joh. 13. v. 14. Pastor noster, Joh. 10. v. 15. & Rex noster, Psalm. 2. vers. 6. quidni velut discipuli Præceptoris nostro obediremus, ceu oviculæ pastorem nostrum sequeremur, & tanquam subditi Regis nostri, mandatum expediremus? imprimis, quia id, quod hic ad Apostolos suos dicit, tam in Veterum quam Novæ Testam. subinde reperitur. In lege dicitur: Diliges proximum tuum, sicut teipsum, Levit. 13. v. 18. In Prophetis scriptum: Indicabo tibi ò homo quid bonum sit, Mich. 6. v. 5. Quin & in Evangelio exstat: Mandatum novum do vobis